

PVV'ers mochten niet bij Le Pen zitten

Door [Lucas Hartong](#) - 18 mei 2019

Geplaatst in [Uncategorized](#)

Historicus Kemal Rijken heeft een nieuw boek geschreven: *'Eigen volk: Hoe het rechts-nationalisme Europa veroverde'*. Om maar met de deur in het Europese huis te vallen: een mooi boek, dat duidelijk zoveel mogelijk politiek-correcte vooringenomenheid vermeden heeft. Rijken is nadrukkelijk gegaan voor datgene wat een historicus behoort te doen: het beschrijven, analyseren en vastleggen van geschiedenis, om eventueel lering te kunnen trekken voor heden en toekomst, zonder verdere beoordelende prietpraat.

Rijken heeft daartoe heel wat kilometers moeten afleggen, me dunkt. Dan had hij het bij zijn levensbeschrijving van Amsterdams oud-burgemeester Van der Laan aanmerkelijk eenvoudiger. Het siert de auteur dat hij niet van achter zijn bureau een aantal digitale bronnen heeft geraadpleegd, maar daadwerkelijk erop uit is gegaan om de betrokkenen -voor zover relevant en nog in leven - te ontmoeten en interviewen. Daarmee heeft hij nieuwe feiten boven water gehaald die anders wellicht onbekend waren gebleven. Bovendien heeft hij feiten kunnen checken bij meerdere bronnen en dat is zeker in deze tijd van groot belang.

Het boek behandelt in grote lijnen het ontstaan, de ontwikkeling, de werkwijze en de huidige stand van zaken betreffende de 'nationalistische' ofwel 'populistische' partijen in ons werelddeel. Dat alleen al is boeiend om te lezen, als onderdeel van de politieke en - laten we dat vooral niet vergeten - democratische geschiedenis van ons werelddeel.

Zo komen onder andere partijen en persoonlijkheden aan bod als Geert Wilders, Marine Le Pen en Matteo Salvini, maar Rijken sprak ook met politici als Jean-Marie Le Pen, Alexander Gauland en Filip Dewinter, Yves Leterme, Jozias van Aartsen, Maxime Verhagen en 'mister Brexit' Nigel Farage. Belangrijk om de grote lijnen eens goed in beeld te krijgen.

Interessant is uiteraard de informatie inzake de Nederlandse partij die sinds 2009 het 'nationalisme' c.q. 'populisme' vertegenwoordigde in het Europees Parlement: de PVV. Ik maakte het zelf van zeer nabij mee. Het eerste team dat naar Brussel ging bestond uit Barry Madlener, Daniël van der Stoep, Louis Bontes en Laurence Stassen. Omdat Bontes niet lang na zijn verkiezing naar de Tweede Kamer vertrok kwam ik er destijds zelf in als 'rechts-conservatieve evangelische christen', aldus het boek.

'Grappig is dat men van Wilders in eerste instantie niet in de buurt van Jean-Marie Le Pen mocht zitten, uit angst voor framing als racistisch en antisemitisch', zo vermeldt Rijken. 'Bij de griffie regelen de vier PVV'ers dat ze zo ver mogelijk bij Le Pen vandaan mogen zitten, zodat ze nooit samen met hem in beeld komen. Andere Europarlementariërs wensen zich op hun beurt niet te associëren met hen.' Dat is in de loop van de tijd duidelijk veranderd.

PVV'ers mochten niet bij Le Pen zitten

Drank en ruzie

Het is echter vanaf het begin geen koek en ei binnen de Brusselse fractie. Rijken: 'Volgens Stassen en Bontes functioneert Madlener niet goed als delegatieleider, omdat hij geen lijnen uitzet en bijna altijd afwezig is op belangrijke momenten. Van zijn portefeuilles Economie en Buitenlandse Zaken komt in hun optiek weinig terecht. Ook storen ze zich aan zijn overmatige drankgebruik en dat van Van der Stoep, die [later] een verkeersongeluk veroorzaakt met vijf maal de maximaal toegestane alcoholische waarde in zijn bloed. Van der Stoep verlaat daarom het Europeparlement en wordt opgevolgd door partijgenoot Auke Zijlstra.' Van der Stoep probeert vervolgens vruchteloos met zijn partij Artikel50 in het EP te komen.

Afgezien van deze interne details heeft Rijken ook een primeur. Voordat Madlener terugkeert naar de Tweede Kamer blijkt namelijk dat er besprekingen gaande zijn met de EFD-fractie onder leiding van Nigel Farage over eventuele toetreding. 'Stassen en Hartong voelen zich overdonderd, maar zien ook kansen in de toetreding tot de EFD.' Positieve punten daarbij: Farage is geen Front National en houdt zich verre van antisemitisme en vreemdelingenhaat.

Rijken: 'Voor de zekerheid checkt Stassen bij Wilders of hij op de hoogte is van de aansluiting bij Farage, waarna er in de nacht voor de vergadering rond vijf uur een sms bij haar binnenkomt. Wilders laat weten dat hij Madlener verboden heeft om tot de EFD-groep toe te treden. Stassen staat perplex en slaat aan het denken. Vermoedelijk heeft Madlener aan Wilders opgebiecht dat de samenwerking er komt en heeft de leider zijn veto uitgesproken omdat hij in Europa niet onder 'de politieke megaster' Farage wil dienen.' De toetreding gaat door het veto van Wilders niet door.

Forum splitst ChristenUnie en SP

Een zeer opmerkelijke voetnoot in de politieke geschiedenis. Het geeft ook een indicatie waarom het nog steeds niet lukt om alle politieke partijen die tegen de EU zijn, of op zijn minst kritisch daarover, op één lijn te krijgen. Laat staan in één Europese fractie. Het draait kennelijk om ego's. En keuzes. Forum voor Democratie weet dat intussen ook. Door de keuze voor de - vermeend - eurokritische ECR fractie (Conservatieven) is er momenteel al onenigheid ontstaan tussen de CU en SGP, die eveneens in die fractie zitten.

De SGP heeft geen problemen met FvD, de CU duidelijk wel. Straks staat de CU dus mogelijk buiten de ECR en zal op zoek moeten naar een nieuwe fractie (welke?), of inbinden met haar bezwaren tegen FvD. Velen vragen zich echter af waarom FvD niet gekozen heeft voor toetreding tot de ENF-fractie, waarin ook de PVV zit. Dat zou eigenlijk veel logischer zijn geweest, gezien in ieder geval de deels politiek-ideologische overeenkomsten. Welnu: iets met persoonlijkheden dus. En wellicht ook '*le ton qui fait la musique*'.

In het boek komen daarna uiteraard de verkiezingen van 2014 aan bod, waarbij een geheel nieuw PVV-team aantreedt in Brussel. Het oude team is uit de PVV gestapt of wil niet voor herverkiezing in

PVV'ers mochten niet bij Le Pen zitten

aanmerking komen, op Zijlstra na, die na het trieste overlijden van Hans Jansen opnieuw zitting mag nemen in het EP. Die nieuwe fractie weigert overigens nadrukkelijk alle door het oude team aangeboden hulp, bijvoorbeeld in de vorm van dossieroverdracht. Men moet van Wilders kennelijk alles weer zelf uitvinden. De nieuwe fractie sluit zich - na een eerste mislukte poging om tot groepsvorming te komen - aan bij de EP-fractie van ENF, waarin ook Lega en Front National zitten. Hoe dat verliep kunt u zelf lezen.

Rijken was onlangs te gast bij Radio1, waar hij opmerkte: 'Progressieven en rechts-nationalisten moeten in de democratische arena gewoon met elkaar in debat! Democratie is ons grote goud. Ga er goed mee om!' Roerend mee eens. Wie meer wil weten over dit boeiende gedeelte van de democratische Europese politieke geschiedenis schaffe het lekker dikke boek aan. Aanrader.